

Mál nr. 301/2018**M og
váttryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Krafa um bætur skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 vegna líkamstjóns þar sem ekið var á konu 19.7.2017.****Gögn.**

Málskot, móttakið 3.10.2018 ásamt fylgiskjölum nr. 1-10.
Bréf V, dags. 9.10.2018.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið á M þar sem beygt er af Borgarbraut yfir á Sæunnargötu í Borgarnesi og fékk M mikinn áverka á vinstri fót. Eiginmaður M sagði í skýrslutöku að þau M hafi verið á gangi meðfram hægri kanti Sæunnargötu á leið að gangbraut, en vegaframkvæmdir stóðu yfir við vettvang og A hafi verið ekið vestur Borgarbraut og farið yfir á rangan vegarhelming og yfir kantstein og runna og síðan hafi A ekið utan í A og farið yfir fót hennar. Annað vitni að atvikinu segir að A hafi verið ekið yfir á öfugan vegarhelming upp á kant við beygjuna og síðan þvert yfir gatnamótin yfir gras og gangstétt og endað með því að aka á kyrrstæða bifreið. Enn annað vitni skýrir frá atvikum með svipuðum hætti. Ökumaður A segist hafa ekið vestur Borgarbraut að gatnamótunum þar sem Borgarbraut mætir Sæunnargötu og þá séð M og brugðið við það og ruglast á hemlum og oliugjöf og því óvart stigið á oliugjöfina í stað þess að hemla og ekið á M.

M krefst miskabóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga og segir að ökumaður A hafi ekki gætt nægilegrar varúðar og ekki verið með fulla athygli við aksturinn og með því sýnt stórkostlegt gáleysi við aksturinn.

V hafnar bótaskyldu í málinu og segir að ökumaður A hafi ekið rólega á öfugum vegarhelmingi og lent utan í götukanti og að hluta upp á blómabeð og við það hafi ökumaður áttáð sig og þegar hann hafi litið upp hafi hann séð M og óvart stigið á oliugjöf í stað þess að bremsa og hafi afturhjól A farið yfir fótlegg M. V telur að háttsemi ökumanns A verði ekki jafnað til stórkostlegs gáleysis og því ekki um bótaskyldu að ræða. Þá vísar V til þess að ráða megi af lýsingum á atvikinu sjálfu og aðdraganda þess, að ökumaður hafi annað hvort sofnað undir stýri eða fengið aðsvif án þess að missa meðvitund að fullu rétt áður en hann ók á tjónþola.

Álit.

Þar sem bifreiðinni var ekið á M voru aðstæður þannig, að nauðsyn bar til að aka hægt, varlega og með fulla aðgát. Skv. lýsingum ökumanns sjálfs sem og vitna af því sem gerðist, er ljóst að ökumaður A gætti þess ekki að huga nægjanlega vel að aðstæðum við aksturinn og sýndi af sér stórkostlegt gáleysi þegar hann hagaði akstri sínum með þeim hætti að hann ók yfir á öfugan vegarhelming, upp á kantstein og yfir runna áður en A síðan lendir á M og er ekið með afturhjólíð utan í fótlegg hennar þannig að hún slasast. Ökumaður bifreiðar A er atvinnubilstjóri og ekkert liggur fyrir í málinu sem afsakað getur aksturslag hans í umrætt sinn. Ökumaður bifreiðar A þykir hafa sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við aksturinn eins og áður greinir og á M því rétt á bótum skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga.

Niðurstaða.

Viðurkenndur er réttur M til bóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993.

Reykjavík 6.11.2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Jón Magnússon lögfr.